

Blessing in disguise

Het is vakantie en de regen valt heel Nederlands met bakken uit de hemel. Ik heb zelf net een paar weken Spanje achter de kiezen. Anders zou ik bijna medelijden met mezelf gaan krijgen. Rondlopen in Spanje doet je wel beseffen hoe betrekkelijk onze economische crisis nog is. Als je daar met jongeren praat, blijkt een groot deel weer thuis bij pa en moe te wonen en anders wel half op de zak van de ouders te teren. Wat dat betreft is de Nederlandse situatie nog heilig. Alleen schijnen heel veel mensen dat nog maar amper te beseffen en wentelen zich als zwijnen maar al te graag in de modder van de hedendaagse crisis. Hopelijk bent u het met mij eens dat dit voor boombeheerders en boomkwekers niet de juiste insteek is. In de toekomst zult u meer moeten gaan doen met minder geld. Dat is een *fact of life*. En ik voorspel u, dat gaat lukken. Ik sprak vandaag nog met een landelijk bekend architect. Hij noemde de crisis zelfs een *blessing in disguise*.

De bouw heeft de crisis over zichzelf heeft afgeroepen door het stelselmatig negeren van de wensen van de gewone man

Zijn eigen bureau was gekrompen van veertig naar minder dan twintig medewerkers. Zijn stelling kwam er op neer dat de zwaar getroffen bouwsector de crisis in zekere zin over zich zelf heeft afgeroepen door het stelselmatig negeren van de wensen van de gewone man. Architecten en aannemers zijn de afgelopen halve eeuw gegroeid door de arrogantie van hun eigen gelijk. Niet de menselijke maat stond centraal, maar de focus was eenzijdig gericht op de productie van spiegelpaleizen en andere grootschalige, vierkante blokkendozen, die eigenlijk niemand mooi vindt, maar wel prestige en macht uitstralen. En wat ontbreekt aan die gebouwen of wijken waar die gebouwen in staan? Juist bomen en groen. Hoe slim, intelligent en geavanceerd een gebouw ook is, groen maakt dat mensen zich werkelijk kunnen verbinden met die gebouwde omgeving. En er van kunnen houden! Maar al te vaak blijkt dat mensen er zich helemaal niet voelen in thuis in een gebouw of wijk. We hebben daar zelfs een naam voor: *'Sick Building'*.

De huidige crisis kan uitdraaien op een herwaardering van groen

U ziet al, waar ik naar toe wil. De huidige crisis, inclusief de crisis in de bouw, zou wel eens uit kunnen draaien op een echte herwaardering van groen in de openbare ruimte. Groen is een *must* om mensen gevoel te geven bij hun omgeving. Overigens is de eerder gemelde architect niet de enige uit wiens mond je dat soorten teksten kunnen notuleren. Elco Brinkman, toch bij uitstek een voorbeeld van een technocratische bestuurder, interviewden wij als voorzitter van Bouwend Nederland. Hij meldt dat hij jaloers is op de aaibaarheid van de groene sector. De bouw heeft groen nodig om beleving te geven aan de gebouwde omgeving en opdrachtgevers te verleiden.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel hein@nwst.nl
Hoofdredacteur